

de Borrassà. Sempre ens deia: "mainada apreneu a fer-ho que quan jo no hi sigui heu de prendre el relleu!" A mi m'agradava molt fer botifarres!

Us venia un matador ? Sí, en Mariano Met de Borrassà.

Si al mas us feia falta comprar bestiar, on anàveu? A la fira de Banyoles per comprar vaques, burros, poltres... Recordo que un dia va néixer un poltre, però no s'aixecava i quan el pare ja el donava per mort va venir el Sr. Joaquim Valent, que era negociant, i li va posar una lavativa perquè fes el carbonat –es refereix a la primera defecació de l'animal- i aquest es va refer de cop.

I anàveu al mercat de Figueres a comprar cada setmana? No, quan hi anàvem era per vendre 3 o 4 dotzenes d'ous, gallines, ànecs petits per poder comprar una mica de sucre o d'arròs. Verdura no perquè ja en teníem.

Al vostre mas hi havia era per batre? Sí, era al darrere del molí.

Batíeu amb la pedra de batre? Sí, amb el roc de batre.

Després vàreu segar amb màquina de segar? Teníem la màquina de segar i llavors el pare va comprar una lligadora, amb la que només havíem d'ajustar garbes.

Hi havia a Creixell colles de batre? No.

El mas tenia paller? Si, al davant de la casa.

I com recordeu la serra? Ui, molt diferent d'ara perquè estava plena d'olivets. Ara no sabia pas ni arribar a les Teixonerres!

I la riera? Em tocava anar a recollir els ànecs. Si algun s'havia perdut per enmig del canyer m'havia de posar dins de l'aigua. Estava tan freda que quan arriba a casa la mare m'havia de fer massatges als peus!

Us hi havíeu banyat? Sí, les noies ens banyàvem a la Malquera i els nois al Xuclador.

Teniu hort vora la riera? Sí, cuidàvem l'hort del Valent que és on ara hi ha els arbres de l'Associació. L'altre hort era a Algondra. En aquest lloc hi tenien els horts la gent de Garrigàs i Pontós ja que hi passa un rierol.

D'on prenieu l'aigua per regar l'hort del Valent? De la bassa del Molí. El rec del Molí cada any es netejava.

Com afectaven les riuades al poble? Molt! a can Reverder els entrava l'aigua i la gent els anava a ajudar. Recordo que un dia l'aigua es va endur una pallera i tot! Al molí, a cal Valent, havíem de pujar les gallines a la cuina perquè no quedessin negades.

Quina és la riuada que més recordes? Deixa'm pensar... la de santa Llúcia. Ho recordo perquè a can Agustí hi havia la Maria, la Pauleta, en Met i la seva àvia que van anar a la missa de St. Llúcia a Tonyà tot i que plovia molt.

Pescàveu a la ribera? Sí, era molt bo. Fins i tot en bevíem l'aigua. Nosaltres rentàvem al molí, però les dones anaven a rentar a la ribera. Recordo que, em sembla que era per la Mare de Déu de Fàtima, vàrem anar a la ribera a foradar amb una agulla de fer mitja uns ous coats d'ànecs que llavors vàrem fer servir per fer un rosari que vàrem penjar a l'església de Creixell. Els rosari era fet amb aquests ous, grans d'arròs i taronges petites. Ho vàrem fer la Conxita de can Cortada, la Pilar de can Peix, la Tresita de cal Coix, la Nita i jo. Durant anys aquest rosari va presidir una paret de l'església.

Havíeu vist fer farina al molí de Creixell? Recordo, que el meu oncle, en Ramon Moy Campenys, era el que es cuidava de la central elèctrica que havia instal·lat el Sr. Pepet Valent i Sala al molí de Creixell, que ja no molia farina. Després va haver d'anar a la guerra i va prendre el relleu en aquesta tasca el meu pare, en Tonet Moy. Va aprofitar per fer farinada pels animals de casa seva i per altres pagesos de la contrada. Al costat de la sala de màquines hi havia les dues moles del molí. Jo recordo com emplenaven el sac amb la farinada que llavors donaven als animals. Quan el meu pare va haver d'anar a la Guerra qui s'encarregà de la central elèctrica fou el gendre del Sr. Valent, en Joaquim.